

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1050/2025
18.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светланае Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Александра Степановића и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Немањом Симићевићем, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног АА, адвоката Душка Ковачевића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Београду Кпп бр. 193/25 од 15.06.2025. године и Кв.бр.2795/25 од 04.07.2025. године, у седници већа одржаној дана 18.09.2025. године, донео је:

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног АА, адвоката Душка Ковачевића, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Београду Кпп бр. 193/25 од 15.06.2025. године и Кв.бр.2795/25 од 04.07.2025. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду Кпп бр. 193/25 од 15.06.2025. године према окривљенима ББ, ВВ, ГГ и АА је, на основу члана 211. став 1. тачка 3) ЗКП, одређен притвор који се окривљенима рачуна од 13.06.2025. године у 23,30 часова, када су лишени слободе и по том решењу може трајати најдуже тридесет дана, односно до 13.07.2025. године.

Решењем Вишег суда у Београду Кв.бр.2795/25 од 04.07.2025.године одбијене су као неосноване жалбе браниоца окривљеног АА, адвоката Душка Ковачевића, браниоца окривљеног ВВ-адвоката Арсенија Ковачевића и браниоца окривљеног ББ, адвоката Вање Дејановића, изјављене против решења Вишег суда у Београду Кпп бр. 193/25 од 15.06.2025. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости је поднео бранилац по службеној дужности окривљеног АА, адвокат Душко Ковачевић, због повреде закона из члана 189. и 213. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев као основан.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим, односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Бранилац по службеној дужности окривљеног АА, адвокат Душко Ковачевић у захтеву за заштиту законитости истиче да у побијаним решењима није разграничена индивидуална одговорност окривљеног АА, тако што би се направила разлика у радњама окривљених, посебно имајући у виду различиту чињеничну и правну ситуацију окривљеног АА у односу на остале окривљене, већ је суд све окривљене обухватио истим чињеничним стањем. Бранилац још наводи да се у решењима као разлог за притвор истиче и да је окривљени осуђиван за истоврсна кривична дела, али без навођења ранијих пресуда и за која кривична дела је осуђиван, јер се по оцени браниоца, на овај начин хтела прикрити чињеница да је окривљени осуђиван због кривичног дела из члана 246а став 1. КЗ, односно да је дрогу држао за личну употребу, те да исти никад није осуђиван због продаје дроге. На крају, бранилац је указао да није наведен није конкретан доказ који би указивао да је окривљени са осталим лицима учествовао у преношењу опојне дроге у стан окривљеног ВВ, где је дрога и пронађена, а не у стану окривљеног АА нити код њега лично, односно да нема доказа да је постојао договор између окривљеног АА са осталим окривљенима да изврше предметно кривично дело.

По оцени Врховног суда, бранилац окривљеног на овај начин оспорава утврђено чињенично стање и полемиче са чињеницама утврђеним у правноснажним одлукама, ценећи основаност разлога за одређивање притвора, па на овај начин суштински указује на повреду закона из члана 440. ЗКП.

У осталом делу захтева бранилац окривљеног указује на повреде закона из члана 189. и 213. ЗКП, јер у побијаним решењима није наведено због чега блажа мера попут забране напуштања стана уз електронски надзор не би била довољна за остварење сврхе притвора и пропуштено да се образложи које су то особите околности које указују да ће окривљени у кратком временском периоду поновити кривично дело.

Како повреде одредби чланова 189., 213. и 440. ЗКП не представљају законске разлоге због којих је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, то је Врховни суд захтев браниоца по службеној дужности окривљеног АА, адвоката Душка Ковачевића оценио недозвољеним.

Са свега изложеног, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, донета је одлука као у изреци решења.

Записничар-саветник
Немања Симићевић, с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић